

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-374/2023-30

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji tog suda Ruži Garac, u pravnoj stvari tužitelja Darka Raguža iz Sesveta, Ulica 24. prosinca 12, OIB: 693374707093, zastupanog po punomoćniku Krešimiru Pejiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika ROTOPLAST d.o.o., Sveta Nedelja, Poduzetnička 7, OIB: 37955572990, zastupanog po punomoćniku Marku Kallay, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Kally&Partneri, Zagreb, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 1. srpnja 2026. u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, dana 23. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju s naslova naknade za ugovornu zabranu natjecanja iznos od 19.335,00 EUR sa zateznim kamatama tekućim:

- na iznos od 1.611,25 EUR od 15. srpnja 2019. do isplate,
- na iznos od 1.611,25 EUR od 15. kolovoza 2019. do isplate,
- na iznos od 1.611,25 EUR od 15. rujna 2019. do isplate,
- na iznos od 1.611,25 EUR od 15. listopada 2019. do isplate,
- na iznos od 1.611,25 EUR od 15. studenog 2019. do isplate,
- na iznos od 1.611,25 EUR od 15. prosinca 2019. do isplate,
- na iznos od 1.611,25 EUR od 15. siječnja 2020. do isplate,
- na iznos od 1.611,25 EUR od 15. veljače 2020. do isplate,
- na iznos od 1.611,25 EUR od 15. ožujka 2020. do isplate,
- na iznos od 1.611,25 EUR od 15. travnja 2020. do isplate,
- na iznos od 1.611,25 EUR od 15. svibnja 2020. do isplate,
- na iznos od 1.611,25 EUR od 15. lipnja 2020. do isplate,

po stopi koja se, do 31. prosinca 2022., određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem

referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 5.625,00 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 23. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u cijelosti.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka ističe da je bio radnik tuženika temeljem Ugovora o radu direktora od 1. prosinca 2018. (dalje u tekstu: Ugovor o radu) koji je sklopljen na određeno vrijeme u trajanju od 6 mjeseci. Člankom 17. Ugovora o radu ugovorili su ugovornu zabranu natjecanja u trajanju od jedne godine po prestanku radnog odnosa. On se obvezao da se za vrijeme trajanja zabrane neće zaposliti kod druge osobe koja je u tržišnom natjecanju s tuženikom te da neće za svoj ili tuđi račun sklapati poslove kojima se natječe s tuženikom. Tuženik se obvezao za vrijeme trajanja ugovorne zabrane natjecanja isplaćivati mu mjesečnu naknadu najmanje u iznosu polovice prosječne plaće isplaćene mu u posljednja tri mjeseca prije prestanka Ugovora o radu. Radni odnos prestao je 31. svibnja 2019. i tada je počela obveza poštivanja ugovorne zabrane natjecanja, a koju je zabranu on u cijelosti ispoštovao. Po prestanku radnog odnosa s tuženikom bio je u radnom odnosu s društvom Centar Nekretnina Zagreb d.o.o. od 1. lipnja 2019. do 31. srpnja 2019., zatim s društvom Arabesca d.o.o. od 1. kolovoza 2019. do 29. veljače 2020. te konačno s društvom Belmet 97 d.o.o. do isteka trajanja ugovorne zabrane. Budući da niti jedno od navedenih društva nije u tržišnom natjecanju s tuženikom, to je razvidno kako mu je tuženik bio dužan isplatiti naknadu sa osnove ugovorene zabrane natjecanja. Njegova prosječna plaća u posljednja tri mjeseca iznosila je 24.280,00 kuna iz čega proizlazi kako je tuženik bio dužan isplaćivati mu mjesečnu naknadu u iznosu ne manjem od 12.140,00 kuna, odnosno 1.611,25 eur. Stoga, predlaže sudu naložiti tuženiku na ime naknade za ugovornu zabranu natjecanja isplatiti mu iznos od 19.335,00 EUR s pripadajućim kamatama, uz naknadu parničnih troškova.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Činjenica da su stranke ugovorile zabranu natjecanja ni u kojem slučaju ne znači da su automatski ispunjeni i uvjeti za isplatu iznosa s naslova ugovorne zabrane natjecanja. Ističe da je sukladno čl. 105. Zakona o radu pisanim dopisom obavijestio tužitelja kako odustaje od ugovorne zabrane natjecanja. Navedeni dopis, adresiran na tužitelju, upućen je poštom i dostavljen tužitelju. Da je dopis otpravljen tužitelju, vidljivo je iz preslike lista prijemne knjige Hrvatske pošte, na kojoj je otisnut poštanski žig te stavljen potpis uređujućeg djelatnika, koji je time potvrdio primitak pošiljke. Obzirom da je riječ o ispravi koju je u propisanom obliku izdalo državno tijelo u

granicama svoje nadležnosti te isprava koju je u takvom obliku izdala pravna ili fizička osoba u obavljanju javnog ovlaštenja koje joj je povjereno zakonom, ili propisom utemeljenim na zakonu (javna isprava), jasno je da se istom dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje, sve sukladno članku 230. ZPP-a. Osim toga, sam tužitelj je pisano izjavio da prema njemu kao poslodavcu nema nikakvih nenamirenih potraživanja niti drugih zahtjeva i prava koja bi proizlazila iz Ugovora o radu. Naime, dana 31. svibnja 2019. on i tužitelj supotpisali su Odluku o isplati bonusa za 2019. Sadržaj te odluke jasno upućuje da je tužitelju isplatio iznos od 56.384,06 kuna, zajedno s plaćom za svibanj 2019. Navedeni postupak tužitelja, jasno iskazan i potvrđen svojim potpisom na predmetnoj odluci, nedvojbeno se ima smatrati sporazumnom potvrdom i otpustom duga, u smislu članka 203. ZOO-a. Pored toga, člankom 206. ZOO-a propisano je da učinjeni otpust duga, makar on bio i opći otpust dugova, gasi sve vjerovnikove tražbine prema dužniku, osim onih za koje vjerovnik nije znao da postoje u trenutku otpusta. Konačno, tužitelj se u razdoblju od godine dana nakon prestanka radnog odnosa zaposlio kod drugog poslodavca koji se nalazi u tržišnom natjecanju s njim, odnosno za svoj je račun, odnosno račun treće osobe sklapao pravne poslove iz opsega poslovanja kojim se bavi tuženik, shodno čemu se natjecao te time povrijedio ugovornu zabranu natjecanja. Stoga, predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o radu direktora od 1. prosinca 2018., Elektronički zapis od 21. siječnja 2022., IP Obrazac, Dopis tuženika od 31. svibnja 2019., Ispis iz Prijamne knjige Hrvatske pošte d.o.o., Odluku tuženika o isplati bonusa za 2019., saslušani su svjedoci Dubravko Čačković, Martin Marčinko, Zvonko Dučkić i Stanko Janković, te su saslušani tužitelj i zakonski zastupnici tuženika.

4. Među strankama nije sporno da je tužitelj kod tuženika na temelju Ugovora o radu na određeno vrijeme od 1. prosinca 2018. bio zaposlen na radnom mjestu direktora.

5. Člankom 17. st. 1. Ugovora o radu tužitelj se obvezao da se za vrijeme od jedne godine nakon prestanka radnog odnosa kod tuženika neće zaposliti kod druge osobe (poslodavca) koji je u tržišnom natjecanju s tuženikom, te neće za svoj ili za račun treće osobe sklapati poslove kojima se takmiči s tuženikom (ugovorna zabrana natjecanja). U slučaju nepoštivanja ugovorne zabrane natjecanja tužitelj je dužan tuženiku isplatiti ugovornu kaznu u iznosu od 6 mjesečnih bruto plaća tužitelja (st. 2.). Tuženik se obvezuje da će tužitelju za vrijeme trajanja ugovorne zabrane natjecanja isplaćivati naknadu najmanje u iznosu polovice prosječne plaće isplaćene tužitelju u tri mjeseca prije prestanka Ugovora o radu (st.3.).

6. Člankom 105. st. 1. Zakona o radu („Narodne novine“, broj: 93/14., 127/17., 98/19., 151/22. i 46/23., dalje u tekstu: ZR-a) propisano je da poslodavac može odustati od ugovorne zabrane natjecanja pod uvjetom da o tome pisano obavijesti radnika. U slučaju iz st. 1. poslodavac nije u obvezi plaćati naknadu iz čl. 103. nakon isteka roka od tri mjeseca od dana dostave radniku pisane obavijesti o odustanku od ugovorne zabrane natjecanja (st. 2.).

7. Među strankama je prvenstveno sporno je li tuženik odustao od ugovorne zabrane natjecanja.

8. Na temelju suglasnih iskaza tužitelja i zakonskih zastupnika tuženika Miroslava Budimića i Mirele Mustapić utvrđeno je da je tuženik odlučio da tužitelju nakon 1. lipnja 2019. neće produžiti Ugovor o radu. Tužitelj je o navedenom obaviješten 15 dana prije isteka Ugovora o radu, nakon čega je od 15.-31. svibnja 2019. bio na godišnjem odmoru.

9. Uvidom u Dopis tuženika od 31. svibnja 2019. naziva „Odustanak od Ugovorene zabrane natjecanja“ (list 47. spisa) utvrđeno je da tuženik obavještava tužitelja kako sukladno čl. 105. Zakona o radu odustaje od ugovorene zabrane natjecanja. Navedeni dopis potpisan je po članovima društva Miroslavu Budimiću i Mireli Mustapić.

10. Tuženik tvrdi da je navedeni dopis tužitelju dostavio zajedno s drugom dokumentacijom koju je dana 24. svibnja 2019. predao na Hrvatsku poštu, a što tužitelj osporava navodeći kako od tuženika nikada nije primio navedeni dopis, odnosno obavijest o odustanku od ugovorne zabrane natjecanja.

11. Uvidom u Ispis iz Prijamne knjige Hrvatske pošte (list 48. spisa) utvrđeno je da je dana 24. svibnja 2019. tuženik za tužitelja predao preporučenu pošiljku broj 9839, a što je potvrđeno i potpisom uređujućeg djelatnika.

12. Tužitelj je naveo da ga je zakonski zastupnik tuženika 10-15 dana prije isteka Ugovora o radu obavijestio da mu neće biti produžen Ugovor o radu. Na tom sastanku razgovarali su samo kako će završiti poslovni odnos i o isplati bonusa. Nisu razgovarali o zabrani natjecanja. Njegov zadnji radni dan je bio 15. svibnja 2019. Dokument za koji tuženik tvrdi da mu ga je dostavio 24. svibnja 2019. predstavlja zadnji obračun plaće. Od tuženika nikada nije zaprimio Odustanak od ugovorne zabrane natjecanja. Potpisao je Odluku o isplati bonusa za 2019.

13. Zakonski zastupnik tuženika Miroslav Budimić iskazao je da je prije potpisivanja Odluke o isplati bonusa nekoliko puta razgovarao s tužiteljem u pogledu prestanka njegovog radnog odnosa, jer su odlučili da mu isti neće produžiti. Tužitelju se bonus za tih 5 mjeseci nije trebao niti isplatiti, jer se bonus isplaćuje na kraju godine. Suglasili su se oko svega i da neće biti zabrane tržišne utakmice. Svu kompletnu dokumentaciju tuženika su radili tužitelj i gospodin Čačković. Nakon otprilike godinu i pol dana tužitelj ga je nazvao i rekao da bi došao na kavu i da imaju nekakve teme za razgovor. Popili su kavu i rekao da trebaju vidjeti što će sa tom zabranom utakmice. On se iznenadio i rekao mu da su se sve dogovorili i potpisali dokumente. Pošiljkom od 24. svibnja 2019. bio je poslan i dopis kojim tuženik odustaje od ugovorne zabrane natjecanja. Na Odluci o odustanku od ugovorne zabrane ostavljen je datum 31. svibanj 2019., jer tužitelj više nije dolazio u firmu i uzeo je godišnji odmor.

14. Zakonska zastupnica tuženika Mirela Mustapić iskazala je da je praksa bila da se dokumenti pišu sa datumom isteka nekog ugovora. Odluka o isplati bonusa za 2019. i odustanak su potpisani u isto vrijeme, i to prije nego što je tužitelj otišao na godišnji odmor, a to je bilo 15. svibnja 2019. Tužitelju su 24. svibnja 2019. poslani Odluka o isplati bonusa i Obavijest o odustanku ugovorne zabrane. Za pripremu Odluke o isplati bonusa i Odluke o odustanku od ugovorne zabrane bili su zaduženi Dubravko Čačković i tužitelj. Tužitelj je u to vrijeme bio direktor i nadređen gospodinu Čačkoviću. Predmetne odluke je sastavljao gospodin Čačković po nalogu tužitelja.

15. Svjedok Dubravko Čačković, koji je kod tuženika radio kao izvršni direktor općih poslova, iskazao je da je on po uputi zakonskih zastupnika tuženika napisao Odluku o odustanku od ugovorne zabrane natjecanja, kao i Odluku o isplati bonusa s datumom 31. svibnja 2019., jer je sa tim datumom tužitelju prestao radni odnos i objavljen je s mirovinskog osiguranja. Navedene odluke predao je zakonskom zastupniku tuženika Miroslavu Budimiću, ali on nije bio prisutan kada ih je isti predavao tužitelju. Odluku o odustanku od ugovorne zabrane natjecanja dao je tajnici koja ju je dana 24. svibnja 2019. poslala poštom preporučeno.

16. Sud je poklonio vjeru iskazu tužitelja u dijelu u kojem je naveo kako od tuženika nikada nije zaprimio odustanak od ugovorne zabrane natjecanja. To ne samo stoga što tuženik nije priložio niti jedan dokaz na temelju kojeg bi se moglo utvrditi da je tužitelj predmetni dopis o odustanku zaista i primio, već i zbog toga što su iskazi zakonskih zastupnika i svjedoka Dubravka Čačkovića u tom dijelu kontradiktorni. Ispis iz Prijamne knjige Hrvatske pošte (list 48. spisa) dokazuje samo da je tuženik dana 24. svibnja 2019. predao preporučenu pošiljku broj 9839, dok se iz istog ne može utvrditi koju je točno dokumentaciju tuženik predao, pa se tako ne može utvrditi i je li tuženik dana 24. svibnja 2019. na poštu predao Dopis od 31. svibnja 2019. naziva „Odustanak od Ugovorene zabrane natjecanja“. Nadalje, na temelju navedenog ispisa iz Prijamne knjige Hrvatske pošte nije bilo moguće utvrditi i je li tužitelj zaista i zaprimio predmetni dopis. Ako je zakonski zastupnik tuženika Miroslav Budimić s tužiteljem sve dogovorio oko isplate bonusa i odustanka od ugovorne zabrane natjecanja, kako tvrdi, nije životno da prilikom predaje tužitelju na potpis Odluke o isplati bonusa za 2019. istome ne bi predao i Odustanak od ugovorne zabrane natjecanja. Tim više, što su obje odluke, kako tvrde zakonska zastupnica tuženika Mirela Mustapić i svjedok Dubravko Čačković, bile napisane i potpisane dok je tužitelj još radio, pa je tužitelj po logici stvari, kraj potpisa primitka Odluke o isplati bonusa za 2019., tuženiku mogao potpisati i primitak Odustanka od ugovorne zabrane natjecanja. Konačno, uzimajući u obzir i prethodno citirani čl. 105. st. 2. ZR-a, za poslodavca koji odustane od ugovorne zabrane natjecanja odlučan je dokaz o primitku obavijesti o odustanku od strane radnika, jer bez takvog dokaza poslodavac je u obvezi radniku predmetnu naknadu plaćati i nakon isteka roka od tri mjeseca od primitka obavijesti. Stoga, nije životno da tuženik kao poslodavac koji se sa tužiteljem kao svojim radnikom dogovorio o prestanku ugovorne zabrane natjecanja po prestanku njihovog radnog odnosa ne bi inzistirao na pribavljanju dokaza o primitku obavijesti od strane tužitelja, a što je u konkretnom slučaju izostalo. Zbog svega navedenog kao neuvjerljivi se ukazuju iskazi zakonskih zastupnika tuženika i svjedoka Dubravka Čačkovića iz kojih proizlazi kako je pošiljkom od 24. svibnja 2019. tužitelju bio poslan i dopis kojim tuženik odustaje od ugovorne zabrane natjecanja.

17. Uvidom u Odluku o isplati bonusa za 2019. (list 49. spisa) utvrđeno je da su Miroslav Budimić i Mirela Mustapić donijeli odluku o isplati bonusa za 2019. koji će tužitelju biti isplaćen zajedno s plaćom za svibanj 2019. Navedena odluka potpisana je po tužitelju koji je izjavio da nema nikakvih drugih nenamirenih novčanih tražbina niti drugih zahtjeva i prava koja bi proizlazila iz Ugovora o radu od 1. prosinca 2018.

18. Sud je mišljenja da tužiteljevo odricanje od svih nenamirenih tražbina i prava iz Ugovora o radu ne predstavlja i njegovo odricanje od naknade za vrijeme trajanja ugovorne zabrane natjecanja. Naime, imajući u vidu da institut ugovorne zabrane natjecanja stvara prava i obveze ne samo za radnika, već i za poslodavca, nije životno da bi se tužitelj odrekao svog prava na naknadu sa osnove ugovorne zabrane natjecanja iz čl. 17. st. 1. Ugovor o radu, a da u isto vrijeme ne bi od tuženika tražio da ga oslobodi zabrane rada za druge poslodavce koji su u tržišnom natjecanju s tuženikom, i da se odrekne svog prava na isplatu ugovorne kazne iz čl. 17. st. 2. Ugovora o radu. Uređenjem prestanka radnog odnosa tužitelja kod tuženika na način kako to tumači tuženik, tužitelj bi došao u situaciju gubitka prava na naknadu, uz istodobno postojanje zabrane zapošljavanja kod konkurencije, odnosno može bitne obveze plaćanje ugovorne kazane u slučaju takvog zapošljavanja.

19. Uvidom u Elektronički zapis HZMO-a od 21. siječnja 2022. (list 14-16. spisa) utvrđeno je da je tužitelj u razdoblju od 1. lipnja 2019. pa do 31. srpnja 2019. bio zaposlen u Centar Nekretnina Zagreb d.o.o., od 1. kolovoza 2019. do 29. veljače 2020. kod Arabesca d.o.o. i od 1. ožujka 2020. do 31. ožujka 2021. kod Belmet 97 d.o.o.

20. Tužitelj je u svom iskazu naveo da je u razdoblju od 1. lipnja 2019. do 31. srpnja 2019. bio zaposlen u svojoj firmi Centar Nekretnina Zagreb d.o.o. koja se bavi isključivo posredovanjem u prometu nekretnina. U Arabesca d.o.o. je bio zaposlen od 1. kolovoza 2019. pa do 29. veljače 2020. kao direktor proizvodnje. Arabesca d.o.o. se bavi preradom kave. Od 1. kolovoza 2019. do 21. veljače 2020. bio je zaposlen u Belmet 97 d.o.o. na radnom mjestu direktora. Ta firma se bavi prodajom specijalne mjerne opreme. Tuženik se bavi grafičkom proizvodnjom, odnosno proizvodnjom grafičke ambalaže. Tuženik ne posreduje u prometu nekretnina, ne bavi se preradom kave, niti se bavi prodajom specijalne mjerne opreme. Iako su registrirani za čitav niz djelatnosti, a što je uobičajena praksa u Republici Hrvatskoj, to ne znači da su se tim djelatnostima i bavili. Tako je i tuženik registriran za čitav niz djelatnosti, što ne znači da se sa svima bavi.

21. Zakonski zastupnik tuženika Miroslav Budimić naveo je da se tuženik bavi proizvodnjom ambalaže. Tuženik se povremeno bavi i drugim aktivnostima. Tuženik se bavi kupnjom i prodajom robe i prijevozom robe.

22. Zakonska zastupnica tuženika Mirela Mustapić iskazala je da je tuženiku primarna djelatnosti proizvodnja i tisak fleksibilne ambalaže. Tuženik se bavi kupnjom i prodajom robe te prijevozom robe. Ne može opisati konkretno neki poslovni odnos predmetnih društava s kojima je tuženik u konkurenciji.

23. Svjedok Stanko Janković, vlasnik i prokurist Belmet 97 d.o.o., iskazao je da je tužitelj bio direktor Belmet 97 d.o.o. godinu i pol dana. Belmet 97 d.o.o. se bavi kupnjom i prodajom robe, posredovanjem u domaćem i inozemnom tržištu, zastupanjem inozemnih tvrtki. Ne bavi se iznajmljivanjem strojeva i opreme bez rukovatelja, proizvodnjom kemikalija, prijevozom tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu, tiskanjem časopisa, knjiga, brošura, reklamnih kataloga. Prijevozom se bavi beznačajno. Tuženik nije konkurencija Belmet 97 d.o.o. na tržištu.

24. Svjedok Martin Marčinko iskazao je da je bio direktor Belmet 97 d.o.o. od 1. siječnja 2021. do 1. listopada 2024. Kada je dolazio raditi tamo tužitelj je već radio, s tim da je on bio na odlasku. Primarna djelatnost Belmet 97 d.o.o. bila je zastupanje raznih inozemnih proizvođača i specijalizirane mjerne opreme. Belmet 97 d.o.o. obavlja djelatnost kupnje i prodaje robe. Prodavao je razne mjerne uređaje iz različitih kategorija. Njima su kupci bile tehničke firme radi održavanja raznih proizvodnji. Kupci su bili fakulteti i laboratoriji. Belmet 97 d.o.o. bavio se djelatnošću iznajmljivanja strojeva i opreme bez rukovatelja, kao npr. najam uređaja za mjerenje kvalitete električne energije. Bavio se posredovanjem u domaćem i inozemnom tržištu, zastupanjem inozemnih tvrtki. Moguće je da je djelatnost prijevoz robe (tereta cestom) upisana u sudski registar, ali se tom djelatnošću Belmet 97 d.o.o. nije bavio. Nije se bavio iznajmljivanjem motornih vozila, proizvodnjom kemikalija, međunarodnim prijevozom cestovne robe u prometu, tiskanjem časopisa i brošura. S tuženikom se nije susretao, posebno ne prilikom bitnih natječaja na koje se i Belmet 97 d.o.o. javljao.

25. Svjedok Zvonko Dučkić, zakonski zastupnik Arabesca d.o.o., iskazao je da je tužitelj kod njih radio kao direktor proizvodnje. Arabesca d.o.o. bavi se djelatnošću kupnje i prodaje robe, popravkom i održavanjem strojeva i opreme, promidžbom (reklamom i

propagandom), uvozom robe, preradom robe, skladištenjem, logistikom i naplatom. Kupuju robu koja je bitna za preradu njihovih proizvoda, odnosno kupuju sirovinu npr. kavu, šećer, mlijeko, fleksibilnu ambalažu, kartonsku ambalažu i trgovačku robu. Arabesca d.o.o. se ne bavi se ispitivanjem tržišta i ispitivanjem javnog mijenja i zastupanjem inozemnih tvrtki. Surađuje s tuženikom preko 30 godina. Od tuženika kupuje fleksibilnu ambalažu. Arabesca d.o.o. je partner s tuženikom, a ne konkurencija.

26. Uvidom u izvadak iz sudskog registra za tuženika (list 24-26. spisa) utvrđeno je da je predmet njegovog poslovanja proizvodnja papira i kartona, osnovnih kemikalija, proizvoda od gume i plastičnih masa; prijevoz robe (tereta) cestom; iznajmljivanje strojeva i opreme, bez rukovatelja; istraživanje tržišta i ispitivanje javnog mijenja; promižba (reklama i propaganda); kupnja i prodaja robe (na malo i veliko); obavljanje trgovačkog posredovanja na domaćem i inozemnom tržištu; zastupanje inozemnih tvrtki; međunarodni prijevoz robe u cestovnom prometu; izdavačka djelatnost; umnožavanje snimljenih zapisa; tiskanje časopisa, knjiga i brošura, karata, atlasa, plakata, tiskanih trgovačkih stvari; papirne robe za osobne potrebe; iznajmljivanje motornih vozila.

27. Iz suglasnih iskaza tužitelja i zakonskih zastupnika tuženika proizlazi da je primarna djelatnost tuženika proizvodnja grafičke ambalaže, odnosno proizvodnja papira i kartona, dok se nekim od drugih upisanih djelatnosti povremeno bavi.

28. Iz sudskog registra za Belmet 97 d.o.o., Centar Nekretnina Zagreb d.o.o. i Arabesca d.o.o. proizlazi da niti jedno od navedenih društva kao upisanu djelatnost nema proizvodnju papira i kartona.

29. Bez obzira što se neke od upisanih djelatnosti tuženika podudaraju sa upisanim djelatnostima za Belmet 97 d.o.o., Centar Nekretnina Zagreb d.o.o. i Arabesca d.o.o., tuženik nije u tržišnom natjecanju s navedenim društvima. To ne samo stoga što je proizvodnja papira i kartona, odnosno proizvodnja ambalaže, primarna djelatnost tuženika, i što se navedenom djelatnošću ne bavi niti jedno od navedenih društava, već i zbog toga što su i svjedoci Stanko Janković, Martin Marčinko i Zvonko Dučkić potvrdili da tuženik nije u tržišnom natjecanju s tim društvima. Tako je svjedok Stanko Janković, vlasnik i prokurist Belmet 97 d.o.o., naveo da tuženik nije konkurencija Belmet 97 d.o.o. na tržištu, svjedok Martin Marčinko, direktor Belmet 97 d.o.o. je naveo da se nije susretao s tuženikom prilikom bitnih natječaja na koje se i Belmet 97 d.o.o. javljao, dok je svjedok Zvonko Dučkić, zakonski zastupnik Arabesca d.o.o., naveo da Arabesca d.o.o. surađuje s tuženikom preko 30 godina, jer od njega kupuju fleksibilnu i kartonsku ambalažu te da je on partner s tuženikom, a ne konkurencija. Konačno, i zakonska zastupnica tuženika nije mogla opisati konkretno neki poslovni odnos predmetnih društava s kojima je tuženik u konkurenciji.

30. Člankom 103. st. 1. ZR-a propisano je da ugovorna zabrana natjecanja obvezuje radnika samo ako je poslodavac ugovorom preuzeo obvezu da će radniku za vrijeme trajanja zabrane isplaćivati naknadu najmanje u iznosu polovice prosječne mjesečne plaće isplaćene radniku u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu. Naknadu iz st. 1. poslodavac je dužan isplatiti radniku najkasnije do petnaestog u mjesecu za prethodni mjesec (st. 3.).

31. Člankom 17. st. 1. Ugovora o radu tužitelj se obvezao da se za vrijeme od jedne godine nakon prestanka radnog odnosa kod tuženika neće zaposliti kod druge osobe (poslodavca) koji je u tržišnom natjecanju s tuženikom, te neće za svoj ili za račun treće osobe sklapati poslove kojima se takmiči s tuženikom (ugovorna zabrana natjecanja).

32. Člankom 17. st. 3. Ugovora o radu ugovoreno je da se tuženik obvezuje da će tužitelju za vrijeme trajanja ugovorne zabrane natjecanja isplaćivati naknadu najmanje u iznosu polovice prosječne plaće isplaćene tužitelju u tri mjeseca prije prestanka Ugovora o radu.

33. Uvidom u IP Obrazac (list 36-37. spisa) utvrđeno je kako je tužitelju plaća za ožujak, travanj i svibanj 2019. iznosila 24.280,00 kuna.

34. Polovica iznosa od 24.280,00 kuna iznosi 12.140,00 kuna, odnosno 1.611,25 EUR, slijedom čega je tuženik u obvezi na temelju čl. 103. st. 1.ZR-a i čl. 17. st. 1. i 3. Ugovora o radu tužitelju za razdoblje od 1. lipnja 2019. (kao dana prestanka radnog odnosa) pa do 31. svibnja 2020. (protek jedne godine) za svaki mjesec isplatiti naknadu za ugovornu zabranu natjecanja u iznosu od 1.611,25 EUR, odnosno ukupno 19.335,00 EUR.

35. Na dosuđene iznose tužitelju sukladno čl. 103. st. 3. Ugovora o radu zatezne kamate pripadaju od 15-tog u mjesecu za protekli mjesec.

36. Odluka o zateznim kamatama temelji se na čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., u daljnjem dijelu teksta: ZOO-a), dok se odluka o visini stope zakonskih zateznih kamata temelji na članku 29. stavak 2. ZOO-a.

37. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08.-ispr., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst i 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22., u daljnjem dijelu teksta: ZPP-a) te su tužitelju priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/23., u daljnjem dijelu teksta: OT/23) prema vrijednosti predmeta spora.

38. Tako su tužitelju priznati troškovi sastava tužbe (250 bodova prema Tbr. 7/1 OT/23), sastava podneska od 7. veljače 2024. (250 bodova prema Tbr. 8/1 OT/23) i pristupa na ročišta 14. veljače 2024., 14. travnja 2024., 2. listopada 2025., 15. siječnja 2026., 8. travnja 2026., 20. svibnja 2026. i 1. srpnja 2026. (po 250 bodova prema Tbr. 9/1 OT/23) što uz vrijednost boda od 2,00 eur (Tbr 50. OT/23) i PDV od 25% iznosi 5.625,00 EUR, slijedom čega je tužitelju dosuđen navedeni iznos sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate (čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona /"Narodne novine", broj: 57/96., 29/99., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08./ u vezi čl. 29. st. 2. ZOO). Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

39. Tuženik je izgubio u sporu, pa je na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a valjalo odbiti njegov zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka u cijelosti, kao pod točkom III. izreke presude.

40. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 23. srpnja 2026.

Sutkinja:
Ruža Garac

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana.

DNA:

1. Punomoćniku tužitelja
2. Punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-217a5**

Kontrolni broj: **0ce2b-1863c-adad4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.